

Meditatief wachten tot vlinder 'mooi' op bloem zit

Handboek Natuurfotografie
Bart Siebelink en Edo van Uchelen, KNNV Uitgeverij, 253 pagina's, €29,95

Steeds meer mensen trekken met een camera de natuur om dieren, planten en landschappen te fotograferen. Het staat in de inleiding van het *Handboek Natuurfotografie* en de inleider noemt het 'een van de populairste buitensportactiviteiten'.

Een paar bladzijden verder staat: 'Om maar eerlijk te zijn: natuurfotografie is eigenlijk niet helemaal van deze tijd. Het is geen snelle, flitsende hobby, maar een kwestie van ouderwets geduld en vaak terugkomen op dezelfde plek.'

Hoe kan dat? Populair,

maar oersaai?

Siebelink en Van Uchelen hebben een duidelijk boek geschreven. Niet alleen zijn het biologen die uitleggen hoe je dieren kunt benaderen en hoe ze kunnen reageren. Ook hebben ze een prettige, maar ietwat droge manier waarop ze de basisprincipes van de fototechniek en de digitale camera uitleggen. Het gaat hen om kijken, opletten, compositie en licht, originaliteit en emotie in het beeld.

Maar ze leggen niet uit waarom natuurfotografie zo populair is en saai tegelijkertijd. In werkelijkheid is het niet saai, maar meditatief. Rustig wachten tot een vogel in beeld is, of totdat een vlinder 'mooi' op een bloem gaat zitten, is net zo goed doel als het maken van de foto.

Links: Kuifmees. Rechts: Houtduif probeert graantje mee te pikken FOTO'S DE BATS EN KÖHLER

De beginnende natuurfotograaf – voor wie het boek toch bedoeld is – wordt wel meteen flink op kosten gejaagd: 'Voor serieuze natuurfotografie heb je een spiegelreflexcamera nodig met verwisselbare lenzen.' Schrijven

Siebelink en Van Uchelen. Ja, dat werkt lekker, maar het kost meteen wel minimaal 1.500 euro.

Het plezier van waarnemen en wachten is net zo bereikbaar met een simpele point and shoot camera van

een paar honderd euro. Als die vanaf afstand via een usb-kabel met een computer is te bedienen. Zie de twee afgebeelde foto's. Camera buiten opgesteld, usb-kabel naar binnen, deur dicht en wachten tot er een vogel op het

beoogde takje naast de voertafel gaat zitten (kuifmees) of op het voer afkomt (houtduif). Zeker 49 van de 50 foto's zijn 'missers', maar dat geeft niet.

Siebelink en Van Uchelen missen die beginnersmethoden. Ze reppen ook met geen woord over de moderne camera's met verwisselbare lenzen. Lichter en goedkoper.

Maar niet te veel kritiek: het boek doet veel trucs van natuurfotografen uit de doeken. En roert een belangrijke kwestie aan: hoeveel verstoring mag nog? Het antwoord op de vraag of het nu wel of niet ethische verantwoord is om het gras rond een mooie orchidee weg te plukken geven ze niet. Kan best, vind ik.

WIM KÖHLER